

Finform

#2

02/03

CHEFREDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE

Wilhelm Tunemyr
tunemyr@dd.chalmers.se

EKONOMISKT ANSVARIG

Johan Gunnesson
gunnesso@dd.chalmers.se

REDAKTION

Wilhelm Tunemyr
tunemyr@dd.chalmers.se

Johan Gunnesson
gunnesso@dd.chalmers.se

Tor Klingberg
klingber@dd.chalmers.se

Joakim Hemsle
ewok@dd.chalmers.se

Per Grönberg
gronper@dd.chalmers.se

Klara Insulander Björk
klaraib@dd.chalmers.se

Martin Ekstedt
mareks@dd.chalmers.se

Lars Rettne
rettne@dd.chalmers.se

LAYOUT

Joakim Hemsle
ewok@dd.chalmers.se

WEB & E-MAIL

<http://www.dd.chalmers.se/~finform>
finform@dd.chalmers.se

POSTADRESS

Finform
F-teknologsektionen
Focus, CTH
Kemigården 1
412 96 Göteborg

TRYCK

Teknolog Tryck

Finform är Chalmers F-sektions egen tidning. Åsikter och värderingar som uttrycks i en artikel är artikel-författarens egna och speglar inte nödvändigtvis inställningen hos redaktionen eller sektionens medlemmar.

För icke beställt material ansvaras ej. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera insänt material.

Eftertryck är förbjudet utan skriftligt tillstånd från redaktionen.

- 4 Ledare
- 5 Ordförandeord
- 6 Where have all the gafflar gone?
- 11 F1 träffar Vattenfall
- 12 Korsord
- 14 All världens frukostar
- 17 ...you wanted some space...
- 18 Kamikazekocken
- 21 En becksvart i Alexandria
- 22 Mission: Mjök

Resten

Ledare

Kära Läsare

Vinteruppehållet var långt för mig som tidigare varit van vid enbart två veckor. Trots (eller kanske på grund av) en svår släng av tentaångest innan jul gick tentorna tillräckligt bra, och julen kunde firas på traditionsenligt vis. Efter nyår hade jag till och med tid att återbesöka campingen i London, där jag jobbade förra året. Det var en rolig upplevelse att höra nyheterna tala om "heavy snowfall in London", och titta ut genom fönstret för att se någon centimeter på gatorna... Att efter lovet kasta sig över studierna igen kändes trögt, men lyckligtvis finns ju gott om förströelser att varva teorin med. Inte minst vår kära sektionstidning erbjuder gott om sysselsättning, ibland till en sådan utsträckning att jag känner hur föreläsningar och räkneövningar hamnar helt i skuggan.

Det är därför mycket glädjande att redaktionen sedan förra numret ytterligare utökats, nu med två korrekturläsare (som trodde att de skulle slippa skriva, men tji fick dom!). När denna tidning kommer ut har sektionstmötet där fyllnadsväl till redaktionen behandlas redan utspelats, men jag vill ändå ta tillfället i akt att uppmana alla intresserade skribenter att kontakta oss. Vi vill ständigt ha fler medredaktörer, frilansare och krönikörer. Allt är av intresse!

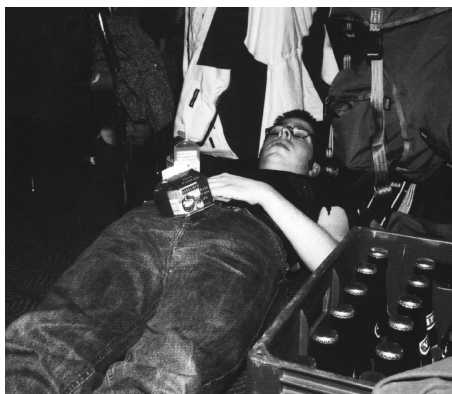
Finform kommer även hålla en egen aspnig, som kommer vara F-sektionens, för att inte säga Chalmers, troligtvis roligaste aspnig! Aspnigen är en chans för alla hugade skribenter att lära känna oss i redaktionen, ha fruktansvärt roligt och sedan om man vill gå med i redaktionen. Missa inte chansen att göra din röst hörd!

Numret Du just håller i din hand är ett dubbelnummer, vilket förklarar den något annorlunda designen. Enligt reglementet är nämligen vi i Finform ålagda att utkomma med fyra nummer per läsår, och efter den något sena starten i höstas ligger vi efter i det tänkta utgivningsschemat. Lösningen föll sig naturlig då vi till detta nummer hade ovanligt många ideer, nämligen ett dubbelnummer! I denna tidning finns således både nummer två (som dock borde ha utkommit i höstas) och nummer tre.

Även tidningens innehåll är brett, här finns allt från Fråga Moz (en gammal, nu återupptagen tradition), reportageresa till Danmark och korsord, till en debatt om Själens vara eller icke vara, öhlskola och ett rafflande insider-reportage om hur det gick till när gafflarna återkom till Focus. Vi har dessutom lite av ett tema för numret, nämligen mat. Inte bara beskriver vi frukostmat från världens alla hörn, vår egen Kamikazekock lär också ut hur man på ett snabbt och enkelt sätt lagar billig och nyttig studentmat.

Det är en glädje att få överlämna detta nummer av Finform till Dig. Läs och njut! Nästa nummer blir ännu bättre!

Wilhelm Tunemyr, f02 Chefredaktör

Ordförandeord

Hej allihopa!

Nu har allt börjat sätta igång ordentligt efter juluppehållet och tentor nalkas som vanligt med allt högre hastighet. Jag hoppas att ni alla har haft en trevlig julledighet och det gick bra för er som gjorde tentor under omtentaperioden. Självt spenderade jag två veckor i Spanien, långt från Chalmers och läroböcker, bara god mat, sol och shopping.

Vi i styret jobbar just nu bland annat med att strukturera upp styrets arbete. Läsperioden började därför med en storstädning i styretrummet. Hur valprocessen går till har vi också tagit oss en översyn på och resultatet av detta presenteras på sektionmötet i läsperiod 3. Detta för att korta ner sektionmötena.

Nästa läsperiod händer det mycket. Vi har bland annat aspning till DP, F6 och styret. Vare sig ni är och inte är intresserade av att söka föreningen tycker jag att ni skall aspa. Aspningen är inte bara öppen för dem som vill söka utan även för dem som bara vill ha roligt och lära känna nytt folk. Till er som ska söka uppmanar jag att passa på och ta reda på så mycket som möjligt om föreningen under denna period. Under sektionmötet tis. 1v 4 i lp. 4. väljs alla sektionsfunktionärer och komitéer. Det finns många olika poster så ta en titt i reglementet det kanske finns något som passar just DIG. Jag passar också på att nämna att på detta möte väljs en valberedning som kommer att sitta ett år framåt. Så vill du hjälpa till att intervjua och nominera personer till sektionsskommittéerna, sök valberedningen.

På valborgsmässoafton går den så av stapeln, Cortégen, denna stora händelse i staden Göteborg. Cortégeveckan är en vecka fylld med en massa roliga fester, passa på.

Det är en rolig tid som väntar oss.

Eder ordförande

/Sandra

Where have all the gafflar gone???

Focus i Kris

För en tid sedan satt jag på John L. och filosoferade en kväll, när en medlem i DP slog sig ner. Han smuttade på sin drink en liten stund, och frågade sen om vi kunde sätta oss och prata ostört någonstans. Vi slog oss ner vid ett bord i hörnet, och satt tysta en liten stund. Så började han - av hänsyn till sin familj vill han vara anonym, och vi kan kalla honom Erik - förklara vilken kris sektionen stod inför.

Han muttrade en stund om ”allvarliga tider”, ”oöverskådliga konsekvenser” och ”desperata åtgärder”, innan han kom till själva saken: Gafflar försvann från Focus i en oroväckande takt. Att det var ont om gafflar var ju inte direkt en nyhet för en luttrad micromatsätare, men problemen hade ökat katastrofalt den senaste tiden.

Erik berättade för mig hur DP lade ner allt större summor pengar på att köpa in gafflar till Focus, bara för att maktlöst se hur de försvann, och F-teknologerna tvingades äta med skedar, kinapinnar eller lösrivna blad ur Physics Handbook. Situationen var nu farligt nära allmän kollaps. ”Om vi ska kunna behålla vår närvaro i Focus måste vi kunna garantera att folk kan äta sin lunch där på ett vettigt sätt”.

Så förklarade han hur DP börjat undersöka vad som var på färde, men famlade i blindo. Vissa spår pekade på att en främmande sektion kunde vara inblandad - exempelvis ryktades det att det alltid fanns gott om bestick i Databasen. Andra indicier pekade på den tibetanska maffian, och ytterligare tecken tydde på en konspiration mellan CIA och Hemköp. Men inga misstankar kunde någonsin bekräftas, inga spår kunde styrkas eller avfärdas.

Sådant var alltså läget nu. Men vad kunde göras? Erik framkastade ett förslag som kunde leda till ett genombrott. Kunde Finform planera en under cover-agent?

Medlemmarna i DP var alla för välkända för att kunna smälta in någonstans, men kanske hade vi någon relativt anonym journalist? Det fanns givetvis vissa risker, men när fostersektionen kallar måste vi alla ställa upp.

Det tog inte många sekunder att fatta ett beslut. Givetvis skulle Finform hjälpa till! Tillsammans drog vi upp en plan för hur vi skulle slå tillbaka i kriget om gafflarna

Agenten förbereds

Planen började verkställas omedelbart nästa morgon. Finformredaktionen kallades in till extramöte, under total diskretion. Utan att närmare specificera vad saken gällde bad vi om en frivillig till ett hårt och farligt uppdrag. Det behöver knappast påpekas att samtliga redaktionsmedlemmar anmälde sig utan en sekunds eftertanke, alla ivriga att få sätta sin egen säkerhet på spel för vad det nu kunde vara som var så viktigt.

Efter att idén om en bländande skön Femme Fatale övergetts på grund av studietekniska skäl valdes en ung kille vars familj inte skulle undra om han inte hörde av sig under några veckor. Tillsammans med Erik briefade jag agenten - som även han måste hålla sig anonym - om uppdraget, vad som måste göras och vad vi ville få reda på. Vi påpekade även riskerna, men han tvekade inte en sekund, han skulle göra vad som behövde göras!

Planen var lika enkel som djärv. Under förevändning att han enbart hängde i Focus skulle vår agent övervaka gaffellådan och försöka komma fram till vad som hände. Om han kunde identifiera någon misstänkt var tanken att försöka infiltrera organisationen för att kunna bli av med problemets rötter, inte bara knipa en eller annan underhuggare.

Operationen, som nu fått namnet Fina Fisken, tog sin början dagen därpå. Vad som nu följer är agentens egen berättelse, i form av den dagbok som agenten skrev under sitt uppdrag, och via en grönländsk restaurangkedja i bland annat Hamburg smugglade ut till oss. Ingenting är borttaget, med undantag för namn, datum och vissa detaljer som av säkerhetsskäl inte kan tryckas.

Agentens berättelse

Fina Fisken, Dag 1 (onsdag)
Kära Dagbok!

Började ett nytt liv som hemlig agent idag. Inte riktigt vad jag hade tänkt som karriär, men intressantare än matte, helt klart! Jag undrar lite vad som kommer hända. Kanske får vi veta vart alla gafflar tagit vägen, fast jag tvivlar lite. Jag menar, Chefred pratade på som om det var det Ultimata Brottet, och att de som gjorde det överträffade alla andra kända kriminella ligor i historien. Det är väl någon student som inte har råd med eget bestick, tror jag.

Jaja, idag var tämligen händelselös. DP hade köpt ett gäng gafflar och lagt ut i Focus i morse. Jag spenderade mest hela dagen sittandes där, läste lite Analys och ganska mycket Fantomen. Gick vid femtiden, trött på att sitta stilla utan att något hände.

Fina Fisken, Dag 2 (torsdag)
Kära Dagbok!

Kom till Focus strax före åtta i morse. Kollade diskret gaffellådan: såg lite tunt ut, men svårt att avgöra om det verkligen var mindre än igår. Satte mig igen och läste analys vid ett av borden. Vid tiotiden kom en kille jag vagt kände igen, men inte helt kunde placera, och slog sig ner vid bordet. Han fällde några kommentarer om vädret och matten, och undrade om jag brukade sitta där och plugga. På något sätt fick jag intrycket av att han kände sig lite obekvämt över att jag var där, men sa inget.

Till lunchen var det fullt med folk som rotade i besticklådan, men efter av vad jag kunde se lades alla tillbaka (eller lämnades odiskade, vilket oskick!). Sent på eftermiddagen tittade samme kille in igen.

Han verkade lite överraskad över att jag fortfarande var där, men efter att ha tvekat en stund slåntrade han bort mot kokvrån och började diska. Han mumlade något om att han inte stod ut med att saker låg odiskade, och någon var ju tvungen att ta tag i det.

Jag kände att jag var tvungen att röra på mig lite och tog en kort promenad bort mot Focumateriet. Plötsligt slog det mig att det var dumt att lämna gaffellådan obevakad, och jag skyndade tillbaka. Focus stod tomt när jag gick in, och jag skyndade bort till diskbänken. När jag ryckte upp lådan gapade den tom som ett kylskåp dagen innan CSN-pengarna kommer!

En blandad känsla av misslyckande och triumf vällde över mig. Det kändes tungt att redan andra dagen ha tappat koncentrationen så gafflar försvunnit, men samtidigt hade jag nu en ganska bra bild av vem som gjort det. Kanske skulle det inte bli så långtråkigt ändå!

Jag gick hem strax därefter, eftersom det inte fanns några fler gafflar att stjäla, och tjuven skulle ju knappast dyka upp igen. Funderade på att ringa Chefred för att avlägga rapport, men avstod. Säkerheten framför allt!

Fina Fisken, Dag 3 (fredag)
Kära Dagbok!

Tillbaka i Focus igen, denna dag i förklädnad. Jag lämnade glasögonen hemma, vattenkammade håret och valde bort mina vita tubsockor. Planen var att se ut som en ekonom, så jag kompletterade med dokumentportfölj och tog med en bok om "Emphatic Dynamic Leadership in the 21st Century, Relation Guides and Digital Management Abilities". Ingen kunde tro att jag hörde hemma på F nu, och kanske skulle de inte lägga märke till mig.

DP hade, med en sammanbiten beslutsamhet, återigen fyllt på lådan, och de nya gafflarna låg där som en trotsig utmaning för vem som än ville ta dem. Jag slog mig ner med min bok (inuti hade jag skrivit ner bevis från analyskursen, så jag trots allt kunde få något vettigt gjort) och väntade.

Det dröjde inte länge förrän någon kom. Det var samma person som igår, och jag ansträngde mig till det yttersta för att sjunka ihop i mitt hörm, en intetsägande och oviktig person.

Det verkade ha avsedd effekt, för han såg sig inte om, utan gick raka vägen mot diskbänken. Jag satt med ryggen mot honom, men kunde genom att vrida lite på huvudet få en ganska bra bild av händelseförloppet genom spegelbilden i fönstret. Helt ogenerat grävde han i lådan, fiskade fram en bunt gafflar, stoppade dem i sin jackficka och promenerade ut därifrån.

Jag väntade andnlöst i några minuter innan jag skyndade därifrån. Nu visste jag med säkerhet varför gafflarna försvann. Återstod att göra något åt saken!

Fina Fisken, Dag 4 (lördag)
Kära Dagbok!

Ska kommunicera med redaktionen idag. Mycket att göra, så jag skriver inte mer.

Fina Fisken, Dag 5 (söndag)
Kära Dagbok!

Spenderade hela gårdagen med att få ut meddelande (tillsammans med dagboken) till redaktionen. Säkerheten kräver att alla meddelanden passerar genom flera led, via restaurangkök, kurirer, flaskpost och en tam brevduva. Krångligt, men det klart man måste vara försiktig! Jag hade lärt mig alla rutiner utantill, hoppas jag gjorde dem i rätt ordning. Det vore trist om brevduvan skulle självförstöras inne i ett restaurangkök i Hamburg!

Resten av dagen pluggade jag lite (näja, mycket lite) och ringde hem. Mamma frågade om jag hade hittat något helgjobb än, men jag skyllde på diffusa fysikkurser och späckat labbschema. Mamma tror att Chalmers kräver minst 29 timmars arbete om dygnet, så jag kan komma undan mycket genom att skylla på pluggande.

Fina Fisken, Dag 6 (måndag)
Kära Dagbok (snart måste jag hitta en ny inledning)!

För att inte väcka misstänksamhet bland mina kompisar gick jag på föreläsningar idag. Märkte att det var svårt att koncentrera sig, jag hade vant mig vid att sitta i Focus. Funderar på vad som ska hända, väntar på svar från redaktionen.

Fina Fisken, Dag 7 (tisdag)
Yo Dagboken (låter det bättre?)!

Ny händelselös dag, tills jag skulle gå och lägga mig. Mobilen ringde ett antal signaler, och tystnade sedan. Meddelande från redaktionen väntar! Nu blir det inget pluggat i morgon heller, utan jag får ägna hela dagen åt att ta reda på vad de vill!

Fina Fisken, Dag 8 (onsdag)
Yo Dagboken (nej, det är bara patetiskt)!

Gick upp tidigt för att börja jakten på meddelandet. Inte förrän vid åttatiden på kvällen hade jag både text och kodnyckel, och kunde börja dechiffrieringen. Meddelandet från redaktionen var kort och koncist: "Infiltrera syndikatet STOP Vi pejar din klocka STOP Vid lämpligt tillfälle tryck på batteriet så kommer vi STOP Lycka till STOP Redaktionen". Varför de envisas med att använda STOP istället för punkter vet jag inte, troligen för att telegram skickades så för femtio år sedan. Det finns en del skumma typer på redaktionen.

Klockan kräver kanske en förklaring. Innan uppdraget började fick jag en ny klocka, som kunde pejas in. På så sätt kan redaktionen veta var jag är, och genom att trycka på batteriet skickas en signal till dem. Hoppas bara det fungerar.

Fina Fisken, Dag 9 (torsdag)
Kära Dagbok!

Tillbaka i Focus idag. Jag satt i mitt vanliga hörn när killen från tidigare (jag ska numera kalla honom X1) kom in. Jag väntade tills han stod borta vid besticklådan, och släntrade sen över till honom. Tycker själv jag kände mig väldigt skum när jag väste ur mungipan: "Psst. Är du intresserad av en deal som är bra för oss båda?"

X1 ryckte till, och tittade lite nervöst på mig. "Vad menar du för deal?" frågade han lite hest.

Jag tittade mig om så ingen såg oss, lutade mig närmare (X1 borde definitivt inte äta så mycket vitlök) och viskade ”Jag kan få tag i gafflar på bättre sätt än så här. Men jag gör inte affärer med vem som helst!”.

Jag såg i X1:s ansikte att han inte visste riktigt vad han skulle säga. Så jag viskade igen ”Säg åt din boss att jag vill träffa honom ikväll klockan åtta, på restaurang — (borttaget av säkerhetsskäl)”. Innan han fick tid att protestera gled jag iväg, och försvann till Kårhuset för att få lite pluggtid.

I skrivande stund ska jag snart iväg till mötet. Jag har köpt en mängd gafflar på IKEA och lagt i en plastkasse. Jag vet inte vad som ska hända, eller när jag får en chans att skriva dagbok igen, då detta kan vara sista inlägget på ett tag.

Fina Fisken, Dag 13 (måndag)
Kära Dagbok!

Vilken helg! Jag visste att nästan vad som helst kunde hända, men var ändå inte beredd på att det skulle vara så dramatiskt!

När jag kom till restaurangen väntade fyra skumma typer där, varav en X1 (de andra två kallat vi X2, X3 och X4) på mig. Att återge allt som inträffade skulle ta både för mycket plats och tid, så ni får låta er fantasi fylla i vad jag inte berättar. Efter lite inledande prat, och ganska mycket misstänksam tystnad, ledde [X_j, j = 1,..,4] ut mig till en väntande bil. Jag försågs med ögonbindel och kördes kors och tvärs genom Göteborg. Efter en ganska lång tid stannade bilen, och jag knuffades ut, och in i en byggnad.

I vad jag sedan insåg var en källare någonstans i Göteborg satt jag sedan i fyra dagar, tills i kväll. [X_j, j=1,..,4] kom tillbaka, ryckte upp mig och släpade ut i bilen igen. Nya turer genom Göteborgs gatunät, innan vi stannade och gick ut. Stående i ösregnet mer anade än hörde jag hur en ny person (X5) kom fram.

”Jaså du, du vill göra affärer?” väste han. ”Få se vad du har för nåt!”

Han ryckte åt sig min plastkasse och började rafsa i gafflarna. Efter några minuter hade han tydligen sett tillräckligt, för han tryckte en bunt sedlar i handen på mig och de stack.

Jag får erkänna att jag inte riktigt hann med i svängarna, för när jag väl insett vad som hände. Stående i regnet hann jag bara precis få en glimt av bilnumret innan de försvann bakom ett hörn.

Fina Fisken, Dag 14 (tisdag)
Kära Dagbok!

Ska kommunicera med redaktionen idag. Inget annat att notera.

Fina Fisken, Dag 15 (onsdag)
Kära Dagbok!

Snabbt svar från redaktionen, tydligen gick de förbi ett antal steg i kedjan för att få kontakt. Meddelandet löd: ”Bilagaren identifierad STOP Återvänd omedelbart till bas STOP Aktion förestående STOP Redax”. Det verkar som om skiten håller på att träffa fläkten på allvar. Ksa till redaktionen imorgon bitti, får se vad som händer.

Fina Fisken, Dag 16 (torsdag)
Kära Dagbok!

Redaktionsmöte i morse. Kul att träffa alla andra igen, och höra upplösningen på dramat. Bilnumret hade spårats till I-sektionens kassör, och ett ingripande skulle just förberedas. Tillsammans släntrade vi bortåt Vasa för att se hur det skulle gå.

När vi kom fram var byggnaden omringad av tungt beväpnade CCC:are och någon gick runt och skrek i en megafon. Vi letade upp insatschefen för att få en förklaring. Han sa att de hade anlät tidigt på morgonen för att ta sig in i byggnaden, men funnit den barrikaderad. Nu var en järnring slagen runt, medan de försökte få till stånd en förhandlingslösning. Inne i byggnaderna fanns I-sektionens styre, deras hantlangare ur gaffelligan, samt - sas det - ett antal ton gafflar, stulna från andra sektioner och diverse källor.

Plötsligt hördes en explosion inifrån, och det började ryka ur ett källarfönster. Insatschefen skrek ut kodord i sin strupmikrofon och CCC:arna började röra sig mot byggnaden. På några minuter var allting över. CCC:arna släpade ut medtagna men levande I-studenter, och sökte genom källaren.

Vi motades bort av insatschefen, samt lovades en presskonferens på eftermiddagen. Inget att göra utom att gå på föreläsning, således!

På eftermiddagen gick vi ner till Kårhuset för den utlovade presskonferensen. Av publikens storlek insåg jag att F-sektionen ingalunda var de enda drabbade av ekonomernas stölder. Framme vid podiet stod Kårstyrelsens ordförande och såg sammanbiten ut. Med hänsyn till nationens säkerhet fick vi inte tillstånd att återge exakt ordalydelse, men kan skriva ner ett sammandrag.

Vi fick veta att I-sektionen i över ett år hade varit involverat i organiserad brottslighet, som syftade till att skaffa sig världsherravälde över den internationella gaffelhandeln. Stölderna i Focus hade bara varit en liten del i deras planer, som bland annat innefattat smältverk på Grönland, opiumsmuggling till Påskön och en sidogren i Shanghai vars syfte var att slå sig in på ätpinnemarknaden.. Exakt vad I-sektionen ville uppnå genom att dominera gafflar världen över stod inte helt klart, men helt klart var att övriga sektioners utplånande stod på Att-göra-listan.

I källaren av de fortfarande rykande ruinerna hittades en mängd gafflar som överträffade till och med de vildaste gissningarna. De flesta var förvridna av hettan, men preliminära uppskattningar uppgick till fjorton ton gafflar i alla storlekar och utföranden.

Kårordföranden avslutade sin resumé med att nämna hur "vissa teknologer utfört hjältedåd långt utöver vad plikten kräver, för att reda ut denna härva".

Det kändes skönt att få ett erkännande, även om det var anonymt. För det är ju så, att även om ingen annan vet vad man har gjort, bär man med sig vetenskapen att en gång har man gjort en insats för den goda sakens skull. Allt som återstår nu är att ta igen två veckors frånvaro från studierna.

Operation Fina Fisker - Avslutad.

Finforms ergonomikurs

Spill inte kaffet.

Använd lock!

F1 träffar Vattenfall

Ett hundratal F1:or hade tryckt in sig i Vasa A för att lyssna på Vattenfall, däribland delar av Finform-redaktionen. Nåja, många kanske var där mest för den typgodkända miniräknaren vi blivit utlovade, men visst var vi alla intresserade av framtiden efter F, även om det kan verka långt dit.

Först blev vi dock bjudna på mat, en mycket god tacobuffét. Kudos! Därefter vandrade vi in i bunkern för att slå oss ner och höra vad Vattenfall hade att erbjuda. Det hela började med att Lena Ohlsson, Vattenfalls studentansvarige, presenterade vad Vattenfall är för något företag, deras produkter, miljöprofil och vad man kan jobba med. Därefter fick vi träffa en man från Vattenfall Utveckling. Han berättade bl.a. om hur Vattenfall ser på framtiden och förnyelsebara energiskällor om vindkraft. Om inte annat så förstod vi i alla fall att det inte bara handlar om vatten- och kärnkraft.

Med på besöket var även en kvinnlig härdfysiker från Ringhals. Det är alltid bra att höra varför människor med fysikutbildning jobbar där, jämfört med att bara få reklamsnacket, som ju kan vara svårtolkat.

Ett givande möte, även om fascinationen för kärnkraft kanske var större än säkerhetsintresset.

Den största delen av kvällen gick nog ändå åt till frågor från publiken. Alla möjliga områden togs upp, allt från ingångslöner, till kärnkraftens vara eller icke vara. Det senare blev en ganska livlig diskussion, även om vattenfall nog var med intresserade av att diskutera annat. Kanske ett ämne för en debatt i Finform?

Många var intresserade av vilka kurser man behöver läsa för att kunna jobba på Vattenfall och var i världen möjligheterna finns. Ett ämne som intresserade många var förstås möjligheterna till exjobb och nu närmare sommarpraktik. Informationskvällen avslutades i tid för att den sportintresserade delen av publiken skulle hinna se större delen av den pågående handbollsmatchen, vi fick våra räknare och vandrade hem. För ett ögonblick tänkte även en gammal kärnkraftkritiker att det här med reaktorfysik kanske är rätt kul ändå.

/Tor Klingberg, F1

Angående sommarpraktik: Vattenfall har reseverat ett fåtal praktikplatser på Ringhals i sommar för Teknisk Fysik på Chalmers. Anmäl dig på www.ringhals.se senast 7/3.

Finform utlyser Artikeltävling! Vinn Øhlrelaterat pris!

Känner du inte att du saknar någonting elegant att ha din Øhl i? Halså gårväl bra, men det finns ju stiligare alternativ! Skicka in ditt bidrag till Finforms årliga, extremt traditionella artikeltävling så kan du vinna ett garanterat värdefullt hantverksmässigt Dryckesdon! Denna unika klenod har vi på redaktionen personligen transporterat hit direkt från Spanien bara för Dig, o lyckliga vinnare! Dessutom kommer du få äran att se din artikel publicerad i nästa nummer av Finform!

Det enda du behöver göra för att få denna unika gåva är att skriva någon form av artikel; kort som lång, humoristisk som seriös, verklig som påhittad, men helst relaterad till Teknisk Fysik och/eller dess studenter. Och om du mot förmodan ändå inte skulle vinna finns det stor sannolikhet att vi hedrar dig med ett minst lika bra tröstpris: att få din skapelse publicerad i Finform!

Frågan är bara: Är du tillräckligt bra? Vi vet att du aldrig kan komma upp i vår nivå och på F där analfabetism är lag kan vi ändå knappast jämföra oss med seriösare hardcoreutbildningar (som typ litteraturvetenskap), men försumma inte vikten av ett ordentligt Dryckeskärl! Att göra det skulle vara ett misstag värre än döden. Maila ditt bidrag till: finform@dd.chalmers.se

Korsord

1. Skruvad studentmat
 2. Tomtes huvudbonad
 3. Kan t.o.m. civilingenjörer tilltalas med sedan 1967
 4. Är atomerna i vakuum
 5. Spelas med emellanåt med knuff
 6. Friktionsförhåjare
 7. Gör det sig när det går bättre
 8. Gör ugglor när de inte är upptagna med att anas i mossen
 9. Grekisk flöjtist
 10. Listar processer
 11. Förhindrar att allt blod stannar kvar i fötterna eller något
 12. Affes yngsta fans
 13. Friktionsförminskare
 14. Rått skratt, enklare än du tror
 15. Hittades förhoppningsvis på Charm
 16. Arabisk Big*Un
 17. $(le)^2$
 18. Bör man inte gamla sorger
 19. "För det är nämligen så att", fast mer koncist
 20. Vad i helvete!
 21. Båtgolv, flera stycken
 22. H-färg
 23. Inte helt ovanlig tentaflykt
- Engelska avdelningen:
24. Hon
 25. Om
- Svenska igen:
26. H-färgad, nervös liten gris
 27. Plats för intagande av folköl på valborg
 28. Showbizkillar på medeltiden, typ.
 29. Kom på
 30. Inte särskilt reaktiv gas
 31. En punkt nånstans. Ofta ursprung till en vektor.
 32. Litet djur som bor i ost
 33. Föll från skyn
 34. Hävdade, fast inte bestämt
 35. Leg. Inte engelskt ben.
 36. Tidpunkt då saker händer då de inte händer i tid
 37. Ctrl-D-ades
 38. Inte nu och inte sen
 39. Går i förekommande fall fyra timmar efter
 40. Sammanfogad medelst limförsedd plastrema
 41. d.y.
 42. Planet varifrån de flesta chalmerister kommer

43. Franskt fjäll
44. Herrens år
45. Kanske lämplig stödgrupp för alltför flitiga gasquebesökare
46. Ingår (tvärtemot mångas okunniga förmodan) inte i blyertspennor
47. Nyligen avskild
48. Ny, mycket utbredd beläggning på göteborgs gator...

Spanska avdelningen:

- 49: Flod

Svenska igen:

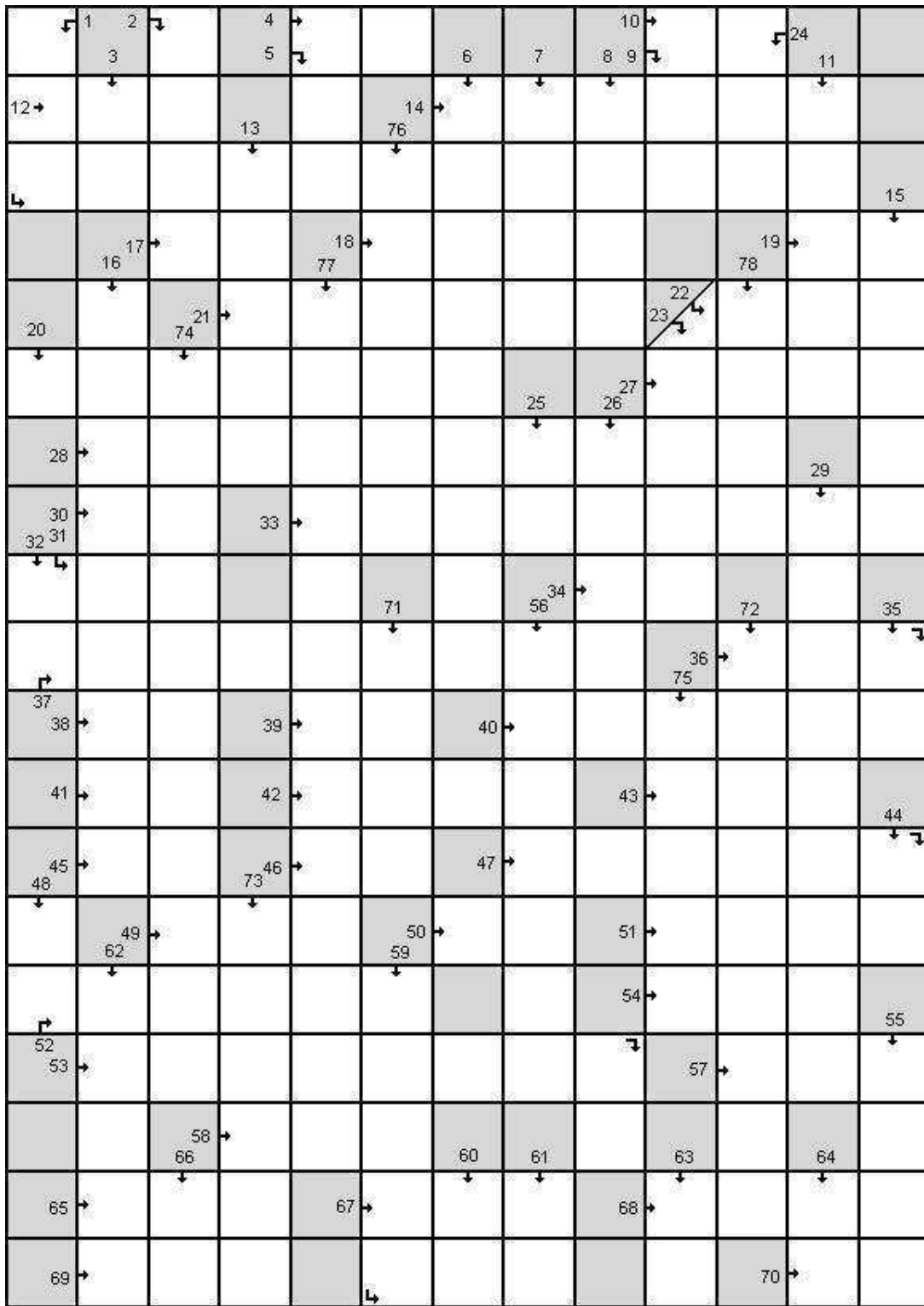
- 50: Tilltalades civilingenjör med före 1967
- 51: Unifierad
- 52: Enligt Ludvig XI en effektiv metod att härska
- 53: På triangelformade skyltar
- 54: Mot gravitationscentrum
- 55: Lövträd
- 56: Kan göras med syra på glas
- 57: Mellan jul och nyår
- 58: Något mindre ökenartat ställe i en öken
- 59: Gammal grek, skrev fabler
- 60: Grismamma
- 61: Död grismamma (till exempel)
- 62: Gjorde man dessvärre inte på storgruppsövningen
- 63: Hoppsan
- 64: Där seglar man dåligt
- 65: Film om ond clown
- 66: Film om snäll utomjording
- 67: Kan det hett
- 68: Kan man såväl skägg som potatis
- 69: $\lim_{x \rightarrow 0} \sin(x)/x$
- 70: é

Amerikanska avdelningen:

- 71: Terrorist

Svenska igen:

- 72: Spontan
- 73: Utövas av ChIEF
- 74: Bildrullarna
- 75: Den tibetanska långhåriga kosläktingen
- 76: Ungefär som att äta stora mängder choklad (sägs det)
- 77: Kan man trava på i, enligt något föräldrat uttryck
- 78: Riktig Man

All världens frukostar

Soluppgång över australiensisk busköken...

De första sneda strålarna värmer genast upp den torra ökenluften igen efter nattens kyla. Jag vaknar i passagerarsätet på vår hyrda Toyota Corolla, där temperaturen snart medger lämnandet av sovsäcken, kliver ut i den röda sanden och sträcker på benen som varit krokiga hela natten. Benutrymmet är inte det som japanerna varit mest frikostiga med, men å andra sidan avsåg de väl inte att man skulle sova i bilen.

Men det har vi vid det här laget gjort i en veckas tid. Parkerat ett tiotal meter från vägen på någon av rastplatserna, som med några mils mellanrum bryter monotonin hos den 270 mil långa Stuart Highway. Vevar man ned rutorna och kastar ett myggnät över biltaket, så kan man uppnå en riktigt vältempererad och även insektsfri miljö inne i bilen.

Mina reskamrater sover fortfarande, så jag smyger ut så tyst det går, med nylonsovsäck och brist på svängrum. Trangiaköket står fortfarande framme sedan gårdagens middag - de enda förutom vi som stannar på de här ställena nattetid är road trainchaffisarna, och de har väl egna kaffebryggare monterade med sugrör och allt inne i förarhytten. Jag diskar ur de intorkade resterna av baked beans på burk och sätter på kaffevatten.

Longlifemjölken är billigare än den färska i Australien, och åtminstone jag vande mig ganska fort vid smaken. Visserligen är den ganska ljummen när jag plockar fram den ur bagageluckan, men vad gör väl det? Solen glittrar i myggnätet och ett par duvliknande fjäderfän med rosa huvuden kraxar morgonhest mot den stigande solen... Förutom longlifemjölken plockar jag fram weetabix (Ni vet såna där havremojänger som man löser upp i mjölk så att det blir något grötliknande av det) bananer, jordgubbssylt, bröd, jordnötssmör och pulverkaffe. Pojkarna vaknar av dunsen när jag stänger luckan efter mig, men krånglar sig inte ur bilen förrän jag diskat våra rosa plastskålar från Woolworths och slamrar med dem i bordet. Till diskvatten kan man använda det som kommer ur vattentanken som står utställd till nödställda resenärers förfogande, dock försett med varningstexten ”Do only drink in case of extreme dehydration - may contain bacteria causing severe diseases”

Vi har hunnit ganska långt redan, och kan ta det ganska lungt, trots att vi har sammanlagt 600 mil att köra. Vi kan sitta och smutta på vårt pulverkaffe med longlifemjolk ett tag, medan solen närmar sig zenit. Räkna bilarna. En bil... två bilar... tre bilar... På en timme. Väntar vi tillräckligt länge blir jordnötssmöret så mjukt av att stå i solen så att vi kan hålla ut det på brödskivan. Det sparar disk. Och vatten, som ju skulle kunna komma mindre välförsedda resenärer till del. Själva känner vi oss varken hungriga eller dehydrerade med vårt pulverkaffe och våra jordnötssmörmackor i förmiddagssolen. Fyra bilar..

Fem bilar..

...

/Klara

Lumpenfrukost

En vanlig morgon på kasem inleds med en brakfrühstück enligt konstens alla regler. Brakfrukosten innehåller alltid gröt av olika klibbighetsgrad; havregrynsgröt (klibbighet hög/mycket hög), råggröt (klibbighet medel/låg), mannagrynsgröt (klibbighet hög) och risgrynsgröt (tomteklibbighet låg). Denna gröt måste utspisas så att de värnpliktiga pågarna och töserna blir stora och starka. Några smörgåsar av varierande grovhet är också standard på det lumpiska frukostbordet. Ägg, leverpastej, fil, „ juice och lingondricka finns förstås. För den oinvigde kan frukosten liknas vid en hotellfrukost utan de inslag som egentligen är spel för gallerierna såsom valnötter, handpressad grapefruktjuice och sju sorters salami. Allt detta pressas ned i en vansinnig hast, eftersom man har så liten tidsmarginal som möjligt till frukosten, i syfte att hinna sova maximalt innan. Därefter bär det av till en morgonuppställning med ett par hundra situps för att skaka ned frukosten (eller kanske upp.?).

I skarp kontrast till detta står fältfrukosten. Man vaknar efter något fåtal timmars sömn i sitt mysiga, runda, gröna tält någonstans ute i det gröna. Genast känner man av vätske- och näringsbristen ifrån gårdagens hårda marsch.

Man sträcker sig då reflexivt efter närmaste ätbara tingest, må det vara tre hekto salami, en påse druvsockerpulver, en burk leverpastej med ett femtioprocentigt konserveringsmedelsinnehåll eller ett par råa potatisar. Detta slinker otuggat ned i rask takt, samtidigt som man knyter kängorna och drar på sig långkalsongerna. Det man inte hinner svälja stoppas i magasinsfickorna och förtärs på stående fot medan marschen fortsätter.

/Martin Ekstedt & Lars Rettne

En typisk spansk frukost

Efter sju år i Spanien tycker man att jag borde ha bildat mig en uppfattning om vad en typisk spansk frukost är. Detta är dock inte fallet. Den spanska frukosten verkar nämligen lyda under kaosteoriens lagar - dvs att en liten förändring av begynnelsevilkoren drastiskt kan förändra slutresultatet.

Låt oss studera frukostvanorna hos en slumpmässigt vald spansk familj. Dessa kan antas ha förutsättningar för att efter en tids samboende utveckla åtminstone delvis liknande frukostvanor. Vad de egentligen åt var:

Pappan: Bacon, ägg och en kopp svart kaffe

Mamman: En fralla med en kopp örtte

Dottern: Kakor och andra sötsaker som doppas i chokladdryck (Nesquick)

Sonen: Frukostflingor och rostad bröd med diverse pålägg

Den svenske Teknisk Fysikstuderande som kommer och stör: Lagrade sardeller med mjukost på mjölkbröd.

Eftersom detta inte ger någon klarhet i frågan beger jag mig ut på stan för att se vad som äts på uteserveringar och barer på morgonen. Ett ganska vanligt frukostmålt är "churros con chocolate", som är en slags sprött bröd som doppas i trögflytande choklad, men som vid närmare undersökning visar sig endast ätas av barn och turister, två folkgrupper som kan placeras i samma intellektuella kategori.

Mera vuxna alternativ är "desayuno andaluz" - eller andalusisk frukost, som består av tomat- och vitlöksbröd med olivolja och apelsinjuice - och "desayuno continental"

- som betyder kontinental frukost och består av en croissant med marmelad och apelsinjuice. Enligt säkra källor är det dock ingen psykiskt frisk människa som äter detta hemma, utan dessa frukostar är helt och hållet kommersiella påfund.

I min desperation går jag slutligen till en mindre arbetsplats för att förhöra de anställda om vad de äter på morgonen. Av 9 tillfrågade blev svaren följande: 4 pers åt inte frukost alls, 2 åt en yoghurt, 1 åt rostade mackor, 1 åt bacon, ägg och korb och 1 åt det som råkade finnas till hands.

Nu skulle jag egentligen kunna känna mig nöjd med mitt försök och helt enkelt ge upp, men som god vetenskapsman förväntas man ta fram en lättförståelig modell som på ett koncist sätt sammanfattar all insamlad kunskap. Det man måste göra i det här fallet är att använda medelvärdessatsen för integraler, integrera över de ovannämnda frukostalternativen, viktade beroende på köns- och åldersfaktorer och slutligen dela med arean av det område som mängden av all spansk frukost spänner upp. Om man inför polära (se kostcirkeln) koordinater blir denna operation närmast trivial och de tekniska detaljerna lämnas därför åt läsaren. Slutresultatet blir, om än i matematisk form, den typiska spanska frukosten. Tyvärr är de resulterande ekvationerna av en sådan estetisk fulländning att blott ett försök att beskriva dem i ord skulle te sig löjligt.

/Johan Gunnesson

Om amerikanska frukostar

Amerikaner är speciella på mångahanda vis. Detta, ständigt vänliga folk har bland mycket annat väldigt annorlunda frukostvanor.

Något som förvånar medelsvensson inom mig är att frukost serveras på ett flertal helt vanliga restaurangkedjor längs vägarna. Det finns även kedjor som endast serverar frukost. "Denny's" är till exempel en kedja "restauranger" som serverar frukost. Bara frukost. Dygnet runt.

Om du kliver in på vilken "Denny's" som helst i hela USA kommer du att mötas av en sextiotalsinspirerad miljö där de golvfasta bänkarna, klädda i tidsenligt rött plasttyg, delar in lokalen i små "bås".

Breakfasttime!

När du väl slagit dig ner vid ett bord kommer du troligen att hitta den inplastade, hopvikta matsedeln stående mellan saltkaret och ketchupflaskan. Matsedeln kommer med största säkerhet att innehålla: Kaffe (i regel mycket tunt). Rostat bröd med sylt. Pannkakor med smör och sirap. Ett utbud av olika typer av omeletter. "Hashbrowns" (ungefär; stekt potatis). Stekt korv och sist men inte minst, bacon. På baksidan finner du ett antal bakelser (av vilka en tredjedel antagligen kommer visa sig vara slut)

Med detta i bakhuvudet kan man ju ställa sig frågan: Vad äter egentligen den amerikanska befolkningen till frukost?

Jag tänker inte hävda att detta är en särskilt vetenskaplig undersökning, för jag känner inte till frukostvanorna hos hela USA's befolkning. Det finns dessutom en ganska stor andel människor som inte tycks äta nämnvärt mycket frukost över huvud taget. Följande tycks dock vara ganska allmängiltigt som vardagsfrukost: Att äta en omelett tycks höra till vanligheterna. Då pratar jag inte om omelett som i ett uppvispat ägg och lite mjölk. Det ska vara mycket fyllning, gärna ost. Då den medvetne amerikanen aldrig äter rått ägg är omeletten ganska torr. Ingen vill ju få salmonella. Till detta äter man företrädesvis en eller ett par skivor "sourdough-bread" dvs. surdegbröd. Alltid vitt. Många verkar handla sitt morgonkaffe på "Starbucks" (Caféernas motsvarighet till snabbmatrestaurangerna) på vägen till skolan eller jobbet istället för att dricka det hemma vid frukostbordet.

För den som bantar, eller vill äta något så när nyttigt finns Oatmeal, vilket i princip är helt vanlig havregrynsgröt. Helst utan mjölk eller sylt. Hur pass utbrett det är att äta flingor på morgonen känner jag inte till. Jag tror att det företrädesvis är barn som äter flingor med mjölk till frukost. I alla fall får utbuden i flinghyllorna på närmaste "supermarket" mig lätt att tro att så är fallet.

Således visar det sig att långtifrån alla, men dock på tok för många Amerikaner äter precis lika onyttigt till frukost som till så många andra måltider, helt i enlighet med mångas fördomar.

/Görel Wranne

Ordet breakfast betyder ordagrant "bryta fastan", vilket syftar på att det är det första målet efter en lång natt utan mat. Detta implicerar givetvis att man nu behöver stora mängder föda, något som engelsmännen tagit till sig totalt.

Den engelska frukosten är stor, mäktig, energirik och välsmakande - en perfekt start på vilken dag som helst! En typisk engelsk frukost tar tid att tillreda, och är ett konststycke i planering - det är nämligen en mängd delar som alla ska stekas och serveras varma. Samtidigt.

Den engelska frukosten kan i vissa avseenden liknas vid en legobyggsats. Det finns ett antal standardiserade delar, som kan kombineras i det närmaste fritt så de bildar en frukost upp till varje persons smak. Beståndsdelarna utgör tre grova kategorier, de grundläggande, samt de speciella och de från långtradarfik.

De grundläggande är ägg (stekta), äggröra (rörd), bacon (stekt), bönor (i tomatsås), svamp (stekt), tomat (stekt), korv (stekt) och bröd (rostat eller stekt i fett från bacon och korv). De återfinns i snart sagt varje välsorterad frukost.

Om man ska ha lite extra touch på frukosten kan man även lägga till rätter som njure (stekt), black pudding (en sorts variant av blodpudding) och skinka (inte stekt, som man kanske kan tro, utan kokt eller rökt). Till detta dricker man givetvis te. Detta är frukostar man får i hem eller på B&B (Bed and Breakfast).

Om man däremot väljer att äta frukost på något fik eller café, läggs ytterligare val till listan. Där kan man få pommestek, stekt potatis och till och med biff om man så önskar!

De gånger jag själv ätit sådana frukostar brukade jag beställa ägg, pommestek, bönor, svamp och bacon, vilket gott och väl fyllde en stor tallrik! Efter en sådan frukost står man sig ett bra tag, och det är givetvis också meningen. En vän till mig klagade fortfarande vid sjutiden på kvällen över att han kände sig mätt, efter att vi vid tiotiden satt i oss en rejäl frukost!

Att frukost ofta serveras större delen av dagen gör dessutom att man kan ha den till lunch eller egentligen vilket mål man vill (fast den kallas alltjämt frukost).

Instinktivt känner man att en engelsk frukost är onyttig, och visst ligger det något i det påståendet.

Att så mycket mat steks leder till att frukosten får ett högt fettinnehåll, samtidigt som fibrerna lyser med sin frånvaro. Särskilt stekt bröd är förrådiskt - en dam som lagade frukost anmärkte lite förstrött att det gick åt så mycket olja till stekning av bröd, vilket givetvis beror på att den suggs upp av skivorna. Samtidigt ger frukosten en mycket bra start på dagen, vilket kan vara nog så viktigt. Den som känner sig hälsosam kan ju dessutom hoppa över de allra fetaste delarna och istället ta extra av bönor och tomater (bönor i tomatsås är för övrigt en klart underskattad maträtt i allmänhet).

Nej, nu kurrar det i magen. Jag undrar om man kan hitta ett ställe som serverar frukost vid sjutiden en torsdagskväll i Göteborg?

Egg and bacon förespråkas av: Wilhelm Tunemyr

You said you wanted some space - well is this enough for you?

En natt när jag var sådär åtta år drömde jag att jag skulle resa till månen. Visst, jag har säkert gjort det fler gånger, men just den här drömmen har etsat sig fast. Jag kom aldrig fram, jag kom inte ens ombord på rymdfärjan. Jag tappade bort mamma och gick vilse på terminalen.

Rymden betydde mycket när jag var liten. Jag hade en bild av Valentina Teresjkova, kosmonaut tillika den första kvinnan i rymden, på väggen i "flickrummet". Och en bild av Challenger på näthinnan.

Valentina Vladimirovna Teresjkova var tjugosex år när hon rattade runt sin Vostok där uppe. Jag var sex då Challenger exploderade direkt efter uppskjutningen.

Denna vintern hände det otroliga. Verkligheten (och det är Verkligheten med stort v) presenterade en möjlighet för mig att resa i rymden. Bara att vinna en dokusåpa och så Tjoff, iväg... Lätt som en plätt! Om man är beredd att betala priset.

Skulle jag sälja min själ till Djävulen?

Ja, utan tvekan. Det har trots allt ett romantiskt skimmer över sig - att sälja sin själ till Djävulen.

Skulle jag sälja min själ till TV3?

Aldrig i livet, är mitt instinktiva svar. Ändå överväger jag det ju. Ju mer jag tänker på det desto mer ter sig dokusåporna TV3 som en modern representant för Hin Håle. Så, ja, det skulle jag - men det bär emot, åh, vad det bär emot...

Men hur skulle det gå då? Skulle jag platsa? Vill de ha en liten fumlig teknologbrud i sitt TV-program och skulle jag klara det? Jag får göra mitt bästa, så får det gå som det går. Man kan inte göra mer än sitt bästa. (Är det inte underbart vad med floskler man kan hitta på för att övertyga sig själv?) Så länge jag bara gör mitt bästa så har jag inget att skämmas för!

Nå. Problemet är ur världen; Jag åkte ut på första provet. Får jag verkligen avslöja sånt såhär, innan det ens börjat sända? Ja, jo, det får jag. Första provet var att före ett givet datum skicka ett brev till en given adress. Andra provet var att i detta brev visa.... men jag kom aldrig så långt. Jag tappade bort mamma och gick vilse på terminalen.

/Sara Sahlin

Kamikazekocken

I detta nummer av Finform tänkte jag beskriva tillagningen av en tre-rätters middag för en vanlig lunch på Focus. Som förrätt: en sallad som är både god och nyttig. Till huvudrätt: Lövbiff med ugnsfriterad potatis och Béarnaisesås för energi. Slutligen efterrätt: Chokladmousse för att göra magen snyggare.

Chokladmousse

Vi börjar med efterrätten, eftersom den skall serveras kall kan den göras när som helst och bör få tid att bli kall.

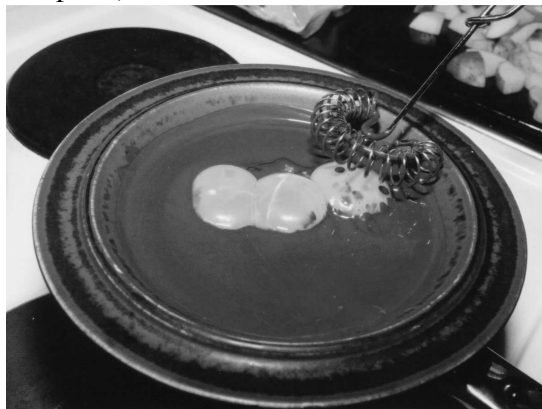
Till chokladmousse behövs följande ingredienser för sex små portioner (våldigt små, vi var sex personer och jag gjorde en och en halv sats).

100g mörk blockchoklad (gärna mörk choklad med hög cacaohalt)
2 äggulor
3 dl vispgrädd

Första momentet: Sönderdelande av chokladen, detta kan göras på flera sätt. Här kommer några exempel för den fantasilöse: Med händerna (fast det borde till och med den riktigt fantasilöse kunna komma på). Med hjälp av ett samuraisvärd för den orientaliskt lagde. Med en skalpell för den som har en. Eller varför inte med knogjärn om man är riktigt brutal eller pneumatisk borrar för storskalighet. När man väl har sönderdelat chokladen så skall den smältas. Man lägger chokladen i en djup tallrik med bred kant och ställer tallriken på en kastrull med kokande vatten. Kastrullstorleken väljes lämpligen med tanke på tallriksstorleken. Innerdiametern på kastrullen bör vara mindre än ytterdiametern på tallriken och större än innerdiametern på tallriken. Chokladen smälter på några minuter. (För den som tänker att man kan värma chokladen i en microvågsugn så bör man betänka följande¹.)

Andra momentet: Separera äggulorna och vispa grädden. När man har separerat gulorna från vitorna i ägget så bör man lämpligen knäcka ägget och låta gulan glida från skalhalva till skalhalva så vitan rinner ner i den skål som står under. Det kan med fördel klaras av med en hand.

(För den som tänker att man kan hålla ägget i en skål och sedan plocka upp gulan med en sked se ¹). Grädden vispas mjukt, inte hårt för då blir moussen kornig. Grädden vispas lämpligen med en ballongvisp. (För den som tänker att man kan använda elvisp se ¹).

Tredje momentet: Lyft bort tallriken från värmen, håll gulorna i den smälta chokladen och rör om. Sedan hälls chokladen i grädden och röres tills moussen har fått rätt utseende. Lägg upp i skålar och in i kylan. Chokladmoussen är klar för njutning när termodynamiken haft tillräcklig inverkan.

Förrätten

Ingredienser till sallad för cirka sex personer.

1 burk majs-korn (man skulle kunna använda majs-kolvar och skala bort kornen, men det är att slöseri med majs-kolvar som kan användas till något bättre. Tex grillning)
2 Äpplen
1 Gurka
3-4 Tomater

¹ Det är fusk/ser inte lika snitsigt ut/blir inte lika gott/borde bestraffas med döden

Med en kniv sönderdelar man äpplen, gurka och tomaterna i lämpliga former. Med en konservöppnare öppnar man majsburken (om man inte köpte en burk med skruvlock, fast den får läsaren själv räkna ut hur den öppnas). Dessa saker blandas i en skål och är sedan redo att serveras, eventuellt med en dressing.

Huvudrätten

Första momentet: Införskaffande av lövbiff. Känsliga människor, de som grät när Bambis mamma dog, gör det i en affär. Övriga tänk på att det är innanläret som ska användas.

Andra momentet: Iordningställande av potatisen. Man börjar med att skrubba rent potatisen. Sedan skär man potatisen i lämplig storlek (det får man experimentera fram, eftersom olika smakpreferenser finns och det är sina egna man skall utgå ifrån). Potatisen lägges i en ugnform och kryddas med kryddor man finner lämpliga, experimentera på (har man inte laborationsvana bör man skaffa sig). Man håller på olivolja och rör om. In med potatisen i en ugn som har temperaturen 225°C i 35-60 min beroende på mängd. Om man använder någonting så omodernt som en elektrisk spis får man vänta läääänge på att den blir varm. Potatisen är färdig när ytan är knaprig (akrylamid är både gott och nyttigt).

Tredje momentet: Béarnaisesåsen. Nu börjar det riktigt skojiga, först ingredienser för 2-3 personer. 150 g smör (Tror man att man kan använda margarin se ¹)

2 msk vitvinsvinäger (Det är även gott att klunka på när man tillagar maten)

1 msk grovhackad lök

1 persiljekvist

1 msk färsk dragon eller 1 1/2 tsk torkad dragon

2 msk vatten

3 äggulor

Med tanke på mängden äggvitor som blir över hade det varit smartare att göra marängsuisse som efterrätt (men Ewok har aldrig varit bright). Man tar en kastrull som man håller i alla ingredienserna i (förutom vattnet äggulorna och smöret). Låt koka tills nästan all vätska är borta (det är väldigt underbart att lukta på när det kokar). Då är det dags att hålla på vattnet, röra om så att vätskan får smak.

Sedan tar man bort persiljekvisten och löken. Smakämnen till såsen är färdig. Smält smöret i en liten kastrull och ställ undan (de som inte förstår hur det här går till får vänta med att laga béarnaisesås tills i trean när de har läst termodynamiken). Nu det svåra. En stor gryta med vatten i som skall stå och puttra. En liten gryta med smakämnen och äggulor (ni bör kunna separera gulorna från vitorna nu). Den lilla grytan placeras i vattenbadet, sedan rör man fööorsiktigt medans man håller i smöret saakta. Det är noga att man rör försiktigt för béarnaisesås skär sig bara man tittar på den. I början så är såsen tunn (som vatten ungefär). När man har rört ett bra tag blir den tjock som brunsås.

Nu bör man ta det väldigt försiktigt för nu tjocknar såsen snabbt. Sedan blir såsen riktigt tjock (då gör många misstaget att de väntar lite till för att få den lite tjockare, istället skär sig såsen och man får en del smör och en del äggsås). Om den nu skulle skära sig så är inte det hela världen, man kan rädda den med extra ägg (den är faktiskt god trots att den skurit sig, den är bara inte vacker och det syns hur mycket smör i såsen). Lyckas man med att ta den från spisen i tid (vilket Ewok givetvis gjorde) bör man inte ställa fram såsen på bordet med lock på kastrullen för att hålla värmen (eller så upptäcker man att såsen har skurit sig när man lyfter på locket).

Moment fyra: Steka köttet. Hög värme på plattan och stek köttet kort tid på båda sidor. Nötkött ska vara blodigt, vill man äta kol kvittar det om det är ett gristryne eller en oxfilé.

Det färdiga resultatet, som kan beskådas på bilden, blev delikat.

/Ewok the kamikazekock

Aspa F6!

En becksvarter i Alexandria

Finforms ständigt lika självupppoffrande och plik-medvetna testpatrull tvekar aldrig inför svåra uppdrag. När tanken på att recensera bibliotekets cafe dök upp, Alexandria, fick varken akrylamidsrisken (som ju för övrigt inte är farlig längre) eller dålig ekonomi stå i vägen! Djärvt vandrade vi bortåt en tisdagseftermiddag för att se vad fiket kunde erbjuda. Det första vi kom överens om var att namnet troligen var bland de bättre på Chalmers, med sin anspelning på det berömda biblioteket i Alexandria, som brändes när de turkiska erövrarna ville värma sitt badvatten (man kan förstås argumentera för att en hopsamlad barbararmé på 600-talet troligen behövde ett varmt bad betydligt mer än de behövde antika handskrifter).

Vid beställningen visade det sig att de varken hade glass (vilket, tillsammans med kaffets höga temperatur, grusade förhoppningarna om en rubrik som "En iskall i Alexandria". Rubriken fick därför nöja sig med att anspela på kaffets styrka) eller glutenfria kakor. Det sista får räknas som ett allvarligt fel, då den glutenintolerante teknologer allvarligt hämmas i sina fikamöjligheter. Vår mild gendefekte redaktionssmedlem (undertecknad) fastnade slutligen för en risifrutti. En sådan utgör förstås ett relativt nyttigt mellanmål, men att betala 14 kr för 175 gram känns mycket då man för mindre än så kan köpa 500 g risgrynsgrot, färdig att ätas direkt ur plastförpackningen.

Äppelpaj med vaniljsås serverades däremot, vilket emottogs synnerligen väl av delar av testpanelen. Semlan smakade "som semlor brukar", vilket väl får anses vara allt som kräves av en sådan inrättning - bevara oss väl för smakexperiment på denna traditionstygda bakelse!

Till såväl paj som semla och risifrutti dracks kaffe, vilket var aningen beskt men på intet sätt oangenämt. Här bör dock tilläggas att det var flera timmar sedan förra koppen, så koffeinabstinensen gjorde sitt till för att förhöja smaken.

Helhetsintrycket av cafeet sjönk något av att servitrisen vid vårt besök var ensam och således belagd med en henne något övermäktig arbetsbörda. Inredningen var något sparsam, så den riktigt mysiga atmosfären infann sig inte. Samtidigt var det goda ljusförhållanden utifall att någon skulle få för sig att kombinera en fika med studier.

I övrigt noterades att uteservieringen såg både väldesignad och trevlig ut, men då den var översnöad fanns ingen möjlighet att begagna den. Totalbetyget blir tre dammiga fältambulanser på väg genom öknen av fem möjliga. Alexandria utvärderades av Klara Insulander Björk, Görel Wranne och undertecknad.

/Wilhelm Tunemyr

Kaffe, teknologernas livselixir!

Mission: Mjök

Vårt uppdrag var att föra dansk mjök över den svensk-danska gränsen, och i detta företag undgå upptäckt. Fantomen krävde sitt månatliga mjölkranson, och denna gång hade lotten fallit på Finforms redaktion...

Klockan slog 05:00, och på vitt skiljda ställen i Göteborg ringde ett antal väckarklockor. Alla visste vad som gällde, ordergivningen dagen innan hade varit utförlig. Beslutsamt klev vi ur sängarna, intog en snabb frukost, fattade vår packning i ett fast grepp och begav oss iväg genom en fortfarande sovande stad. Våra färdvägar sammanstrålade nu mot vår på förhand uppgjorda mötesplats; Stenaterminalen vid Järntorget. På vår väg genom staden mötte vi en och annan yrvaken människa, som likgiltigt och intet ont anande passerade oss.

Först på plats var Korrekturläsare nummer ett (Kodnamn: K1) och ChefRed. De båda utväxlade misstänksamt kodord och hemliga handslag tills båda var övertygade om att den andre inte var kontaminerad av fienden: Tullverket. Därefter löstes resehandlingarna ut. Under tiden hann Korrekturläsare nummer två (Kodnamn: K2) infinna sig.

Klockan hade nu redan passerat tidigare givna direktiv gällande mötets tidpunkt. Med andra ord: avgången närmade sig med stormsteg, och vår attackreporter (Kodnamn: Teobald) hade ännu inte infunnit sig. Kommunikationsradion gick varm, men knappast varmare än ChefReds panna och armhålor. Denne visade redan i detta tidiga skede tecken på att det var mer än bara tid och pengar som stod på spel här.

I sista sekunden infann sig Teobald. Han förklarade anfädd att Västrafiks högkvarter hade snappat upp vår radiokommunikation, och illvilligt dragit om alla spårvagnslinjer så att dessa slutade i Mölndal. Vi svor tyst över detta illdåd, men hastade sedan mot färjan. Vi rusade den sista biten, och rullade in under porten när den som bäst var på väg att slutas. Den första skärmytslingen var vunnin, men än var inte kriget över.

Vi intog diskret ett hörnbord, dolde våra ansikten bakom NyTeknik och gamla Finforms-nummer, samt beställde in varsin vodka-martini för att inte verka suspekta. Det visade sig dock snart att vår närvaro på färjan inte hade gått obemärkt förbi. All tillgänglig färjepersonal, och alla civilklädda agenter i fiendens tjänst mobiliserades i sökandet efter oss. Snart kunde man inte längre röra sig på färjan utan att krocka med spanande människor. Visserligen ropade man i högtalarna ut att man sökte allmänhetens hjälp i letandet efter en borttappad tvåårig flicka, men vem trodde de egentligen att de lurade? Man var väl inte född igår...

Tre timmar senare tog vi oss skärrade men helskinnade iland i ett kallt och regnigt Fredrikshamn. ChefRed visade tecken på att ledarskapets börda under såhär pressande förhållanden vilade väl tungt på hans axlar.

Han yttrade löstryckta order såsom: ”Först rekognicerar vi, därefter låser vi in väskorna och sist äter vi.” Vår agent K1, specialutbildad på ledarskap i pressade situationer, svarade lugnt: ”Självklart ChefRed! Först äter vi, därefter gör vi de andra grejerna. Ordern är glasklar!” Varpå han exekverade ordern nedåt i hierarkin.

Sagt och gjort. Med magarna fulla var det dags att taga sig an den egentliga uppgiften: finna en bra mjölkleverantör, samt förflytta denna materiel vidare till färjan och Sverige. För att undgå upptäckt var vi tvugna att även införskaffa en lämplig täckmantel för våra skumraskaffärer. Vi inhandlade därför groteska mängder alkohol i varierande former. Mjölken ämnade vi ta ur landet dolt under dessa harmlösheter. Det blev en lång och hård march fram och tillbaka på stenlagda gator, men till sist fann vi vad vi sökte: Mjolk av bästa kvalitet och procenthalt. En del utav mjölken inhandlades utblandad med choklad. Denna ämnade vi sedan skumma av i Finforms raffinaderi och sälja till Focumateriet för nyttjande i kaffe- och chokladautomaterna. Därigenom kunde vi till och med göra en god procent på resan. En skicklig agent sätter alltid av lite till sin pension.

När vi nu kommit så långt, kunde vi bara inte misslyckas: Vi hade funnit vår mjolk och alla var vid liv. Vi hade dock underskattat våra motståndare; ChefRed började plötsligt att stirra rakt ut i luften med öppen mun, skaka häftigt och mumla märkliga tulltermer på danska. K2 insåg genast att det handlade om glutenförgiftning, vilken härrörde från den ströbrödspanerade kyckling vilken ChefRed ätit under lunchen.

Han tog genast ett hastigt och inte desto mindre lustigt beslut att genom något bryska metoder bota ChefReds infall.

Med ett lätt slag i huvudet och några besvärjelser väcktes ChefRed upp ur sin dvala, och företaget kunde fortskrida.

Danska staten var oss nu på spåret. De sökte hindra oss genom att spärra våra kreditkort, och därigenom omöjliggöra mjölkaffären. Men det var redan alltför sent. Vi insåg dock att det var hög tid att lämna Danmark, och styrde vår kosa åter mot färjeterminalen.

Resan hem blev inte mindre strapatsrik än överfarten. Nu kunde man dock verkligen se att tullverket grep efter grässtrån för att få oss fast. De spelade på det faktum att svenskarna med undantag för finnarna är jordklotets skickligaste bastubadare. Genom att höja lufttemperaturen på färjan till olidlighet ämnade de sälla ut oss ifrån danskarna. Vi föll dock inte i den gropen, utan red ut hettan på promenaddäck samman med danskarna.

Så plötsligt, när uppdraget var så nära fullbordat, hände det som inte fick hända. ChefRed lade sig helt sonika ned på golvet, mitt i gången, med orden ”Ni får ursäkta mig, jag skall sova en stund”. K1, K2 och Teobald såg frågande på varandra. Därefter balanserade de snabbt ett paket grädde på ChefReds ädlare delar, knäppte ett par fotografier för utpressningssyften vid framtida löneförhandlingar, och släpade sin chef i skydd under ett bord. Resten av resan vaktade de honom argisint med sina liv.

Sent om sider lade färjan till i Göteborg. ChefRed hade vaknat, och vi stod inför den sista vågspelsliknande delen av uppdraget: att föra mjölken genom tullen. Våra väskor klirrade muntert där vi gnolande gick mot tulldisken. Vår täckmantel såg ut att hålla. Då hörde vi ett olycksbådande skall, och våra värsta farhågor

besannades där framför våra klenrogna ögon: tul-
lverket hade till sin hjälp kallat in en mjölkhund!
Denna lurviga best hade nu fått upp vittringen
på mjölken i våra väskor, och kom sättandes mot
oss, dreglande och vansinnig, med en skrikande
tulltjänsteman hjälplöst hängande efter i kopplet.
ChefRed visade då, i denna spända situation, vart
ledaregenskaperna i gruppen verkligen låg. Han såg
befallande på K2 och sade med lugn stämma: ”Nu
agent K2!”. K2 slet nu av sig höger sko, och blot-
tade gruppens hemliga vapen: en strumpa, kontin-
uerligt och utan tvagning använd av lumpare efter
lumpare på fjälljägarskolan i Arvidsjaur ända sedan
sextiotalet.

Det ryckte till i mjölkhundens känsliga nos. Jy-
cken gnydde plågat till och kastade sig ylande in i
en städskrubb, fortfarande med sin husse hjälplöst
hängande på släp. Segervissa skred vi genom
tullen. Uppdraget var i hamn. Dragos törst kunde
stillas och vår egen ära var obefläckad.

Martin Ekstedt & Lars Rettne

Är du ett missförstått geni?
Har du ett budskap du vill sprida?
Blev du refuserad av förlaget?
Eller letar du bara efter en tentaflykt?

Det fi nns många anledningar att skriva, och många sätt att nå ut. Men vill du samtidigt
ha roligt fi nns det bara en sak att göra:

ASPA FINFORM!

Snart är det dags för sektionens kanske roligaste, och absolut mest litterära aspning.
Upplev Pubruna, ÖverLevnadsvandring och surströmmingssits med Chalmers gladaste
redaktion! Anmäl dig till fi nform@dd.chalmers.se senast måndagen 17/3 !

Aspschema

20/3 Pubruna. Vandra runt bland Chalmers alla pubar med redaktionen!
23/3 ÖverLevnadsvandring. Skogspromenad med förfriskningar. Bra studieavbrott.
28/3 Surströmmingssits. Upplev denna norrländska specialitet, vars arom inte överträffas
av något. Gratis klädnyor delas ut för den känslige.

Alla aktiviteter till självkostnadspris.